

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt XXII. Fulmine tactus, post morbum annum, valetudinem recipit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

CAPVT XXII.

Fulmine tactus, post morbum
annuum, valetudinem
recipit.

Orunt, quotquot versantur in castris Catholicorum, aduersus cœli tempestates, arma sacra adhiberi. Cùm enim ingruunt tonitrua: mox pulsatur æs campanum, cuius vel sono, multorum animi haud parùm metu consternati, erigi & confirmari solent. Nec mirum; cùm, in illius benedictione, Antistes, Numen roget supplex, vt quemadmodum muri quondam, quibus aduersantium einge batur exercit⁹, tubarum clangore, corruerint; sic æris campani sono, fulminum percussio, læsioque tempestatum fugentur.

Iosue 6.

Hæc eò præmittimus; nam anno M. DC. III. pridie Idus Maij, cùm horribilis instaret tempestas, fulgura in aère micarent, cœlique tristis esset facies, in vico Grossen Eybstadt, hora pomeridiana quasi secunda, festinat ad templum, æs campanum ibidem appensum pulsaturus Valentinus Beer. quod dum facit; icitur fulmine, vt fæda eius in vultu altera esset maxilla, & ipsum pectus læsum, quin & vestes ambustæ, & fracta ossa extrema in cubito læuo, genuque dextro. Adest mox templi custos, qui notarat in templum fulmen incidisse, reperitq;

adolefcentem humi, in angulo quodam prostratum, exanimem magis quàm viuum. Patrem vocat, qui accurrens ad triste spectaculum, quin corrueret, parum aberat. Saucius in maetra defertur domum, malumque vires acquirit & incrementum. Triduo post, fit impositis, furit, mirisque modis agitatur caput. Quid autem solatij in isto casu calamitoso, quid auxiliij? DEVS, quem humilimis rogabant precibus parentes, de Sacello Mariano Dettelbacensi inijcit cogitationem; quam dum probant, votumque concipiunt, pro filij salute, si præsens euadat periculum, se impigrè curaturos, vt quotannis ille, sacrum Domicilium, cum dono, inuisat, aut infirmitate corporis impeditus, stipem conferat in pauperes. Mox quidem ille redijt ad se; non tamen ad valetudinem pristinam; annum pænè totum medicina adhibita, sed frustra, claudus mansit, & sine vsu dextri pedis.

Exierat iam annus, cum filium, die, quo petitus fuerat fulmine, anniuersario, Dettelbachium curant deferri, vt supplex à DEO, & Diua medicinam roget, quando humana amplius nulla proficiat. Rogat, & fit voti compos. Fulcris enim subalaribus in Sacello relictis, à reditu indies fortius insistere pedibus, & ambulare capit. Quin imò ab eo tempore, quater Dettelbachium venit, votumque bona fide persoluit, tibia autem etsi necdum sanata; (sic aduersis DEVS probat suos) tamen in gradiendo, nullam prorsus, nisi cursu forsàn, aut longo itinere fatiget pedem, experitur difficultatem.

Sed

Sed hic mihi audire videor mussantem Magisterculum. Si vis quædam, aduersus fulmina, inest campanis consecratis, quid causæ est, quod ille ipse, qui eas contra fulmen mouit, fulmine sit tactus? Damis censendi timidiore Pontificij, qui cœlo tonante, vt metum excutiant, præsidium ponunt in campanis. Nos sincerioris fidei sectatores, virique Euangelici, cœli minas contemnimus; etsi mundus exardescat haud timemus, cogitantes, nos nihil habere, de tanta mole perdendum.

Laudo profectò fortitudinem, animorumque constantiam, si ad cœli fragorem non expauescatis, &, vt inquit Seneca, ad inane nubilum trepideris, vt nostrum nonnulli, qui necdum mortem, & quæ ad eam ducunt, penitus contemnere didicerunt. Sed quid indè? culpandosnè illos statuitis, qui res inanimes diuinis verbis consecrant? culpate ipsum Apostolum Paulum, qui vnquamq; creaturam, etsi bonam, vult oratione & diuino verbo reddi sacratiorem. Sed intelligo, quid improbetis; virtutem quandam, & quidem supra naturam, à Nostris, per eiusmodi consecrationem, adscribi campanis aduersus fulmina. Verùm hoc ipsum quis improbare ausit; cum passim historiæ Ecclesiasticæ, & sanctorum monumenta Patrum referant; rebus consecratis ac benedictis, morbos plurimos curatos, dæmones fugatos, & à capitibus nostris, haud rarò iam impendentia mala esse depulsa.

Quomodo ergò fulmen, quæres, alios, nec paucos feriēdos transferit, & in hunc adolescentem in-

cide-

lib. 2. nat.
quest. 6.
52.

1. ad Ti-
mosh. 4.

ciderit? Norunt respondere philosophi; fulmina ferire excelsos plerumque montes, & tures præaltas. Templum verò, in vico prænominato, cum constet cunctis, qui locum viderunt, constructum in loco editiore, neutiquam mirandum, ibi potius, quam alibi, fulmen sæuijisse.

Ergò certam ac infallibilem, ais, vim pellendi fulmen non habet ars campanum, etsi sacrum? Sic est. Virtutem enim, si quam ipsi tribuimus, non ex certo aliquo DEI pacto, sed precibus nostris habet, quæ ad cælum missæ, cum interdum non exaudiantur; nihil novi omninò, si subindè aliquis, ictus fulmine, expiret.

CAPVT XXIII.

Claudus perfanatur, & amplectitur fidem Catholicam.

CUm Gallia, Anglia, magnaque Germaniæ pars bellis arderent seculo nouissimè exacto, & Christiani (ô malum execrandum) in se mutuò sæuirent. Ne quid ad ipsorum calamitatem deesset, Turcarum Imperatori, nonnulli eius consiliarij, nos Bassas vocamus, arma omninò sumenda, & tanta in discordia nostrorum, rei benè gerendæ occasionem haud negligendam, suadent & persuadent. Inducijs itaq; turpiter violatis, Amu-

rates,